

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Siffredo Avgvsten. Praeposito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

*Leg. eisdemque

surus super quaestione praemissa, & iudicium recepturus, * eisdem iudicibus perlatores praesentium significare non differas qualiter à te iuxta mandatum nostrum fuerit ipsi Decano inunctum ut ad eorum praesentiam, ut praelibatum est, accedere non differat. Datum Romae apud S. Petrum X. Kal. Iulij.

ARCHIEPISCOPO REMEN.
sanctae Sabinae Cardin. & Episcopo
Atrebaten.

Epist. 189.
De eodem ar-
gumento.

EX parte dilect. fil. Canonicorum Ecclesiae S. Quintini Viromanden. fuit in audientia nostra querela proposita quod Decanus ejusdem Ecclesiae, cum potius teneatur discordantes ad concordiam revocare, inter eos concitare seminarium dissensionis, ipsos etiam enormibus criminibus publice infamare, & adversus eos provocare laicos minime dubitavit, in remissionem peccatorum eis injungens ut in ipsos Canonicos irruerent, & funes campanarum, quas pro Capitulo congregando pulsabant, de manibus eorum auferrent; eisdem promittens quod si quid detrimenti super hoc eis accideret, ipse perpetrata rei vellet auctor haberi. Praeterea cum se servaturum jura & consuetudines Ecclesiae sancti Quintini & Canonicis quandam pensionem necnon & procuracionem in octavis Paschae annuatim juraverit impensurum, contra suum veniens juramentum, statum capellarum & capellanorum & ruariorum, Capitulo contradicente, in eorum & Ecclesiae suae grave praedictum nixus est immutare, & praedictas pensionem & procuracionem, similiter juramenti religionem neglecta, ipsis Canonicis renuit exhibere. Cumque super his eum ad sedem apostolicam appellaverint, ipse terminum appellationis abbrevians, eis ad proseguendam appellationem festum sanctorum Philippi & Jacobi proximò praeteritum assignavit. Sed nec ipse nec aliquis coram nobis pro eo comparuit responsalis. Quia verò propter temporis in temperiam non decuit nos magistrum W. & T. Canonicos Ecclesiae supradictae, ad nostram praesentiam accedentes, diutius detinere, volentes utrisque, sicut iustum est, providere, per apostolica vobis scripta mandamus quatenus ascita vobiscum ecclesiastica persona & suspe-

*f. Vicarium

ditione carente, de Remen. provincia, quam dictus Decanus pro parte sua duxerit in iudicem eligendam, pariter cum ea super his quae hinc inde proposita fuerint, inquiratis diligentius veritatem, & quod iustum fuerit, appellatione postposita statuatis, & faciatis quod decreveritis per censuram ecclesiasticam à partibus firmiter observari. Si verò praedictus Decanus eligere iudicem & juri parere noluerit, vos nihilominus, quantum de jure poteritis, in negotio procedatis. Nullis obstant. harum mentione non habita &c. Quod si vos ambo simul cum tertio his exequendis &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum ut supra.

SIFFREDO AVGVSTEN.
Praeposito.

EX ore sedentis in throno procedebat gladius bis acutus. Hic est gladius Salomonis, qui secat utrinque, reddens unicuique quod suum est. Nos ergo, qui, licet immeriti, locum veri Salomonis divina dignatione tenemus, gladium istum tunc prudenter exerimus, cum quaestiones in auditorio nostro legitime ventilatas mediante iustitia diffinimus. Ad hoc enim emergentium quaestionum perplexitas & difficiles nodi caufarum ad sedem apostolicam referuntur, ut cum earum merita fuerint assertionem partium patefacta, prodeat ab apostolica sede sententia, deducens in certitudinem dubia, & obscura producens in lucem, ut litigantium dissensionem sopita, suum iustitia tueatur & sequatur auctorem. Inde siquidem fuit quod accedentibus ad praesentiam nostram te ac dilecto filio nostro B. Augusten. Canonico pro quaestione quae inter vos super Praepositura Augusten. Ecclesiae vertebatur, nos venerabilem fratrem nostrum Octa. Hostien. Episcopum & dilectum filium Grat. sanctorum Cosmae & Damiani Diaconum Card. vobis concessimus auditores. In quorum praesentia fuit ex praedicti B. parte propositum quod cum dilectus filius E. de Augusten. Praeposito fuisset in Episcopum Brixien. electus, rogavit Capitulum Augusten. ne aliquem sibi prius eligerent in Praepositum, quam ejus esset electio confirmata. Cumque ipsi ejus precibus annuissent, & idem electus, electionis confirmatione per suum Metropolitanum ob-

Epist. 190.
Quod vult de
causis electio-
nem suam con-
firmet.

tenta,

renta, veniens Tybur, fuisset de regali-
bus investitus, B. Miles pater ipsius B.
ad apost. sedem accedens, à bonæ me-
morie Celestino Papa prædecessore no-
stro ad dilectos filios Decanum & Capi-
tulum August. literas obtinuit destinari,
ut dictum B. filium ejus infra spacium
mensis unius, sublato appellationis ob-
staculo, eligerent & assumerent in Præ-
positum Augustensem, in signum inve-
stituræ annulo ei aureo destinato; vene-
rabilibus fratribus nostris Frisingen. &
Eisteten. Episcopis & dilecto filio majo-
ri Spiren. Præposito mandati apostolici
executoribus constitutis. Decanus au-
tem & Capitulum memorati; cum au-
dissent quòd dictus electus fuisset in Epif-
copum confirmatus, licet dictas literas
suscepissent, in contemptum tamen ea-
rum, assignato prius termino infra quem
ipsi deberent super mandato apostolico
respondere, H. tunc Augusten. Deca-
num in Præpositum elegerunt. Sed ne ejus
confirmaretur electio; idem B. ad apo-
stolicæ sedis audientiam appellavit. Et
licet super hoc postmodum à sede apo-
stolica pro dicto H. literæ variæ ac mul-
tiplices emanaverint, in quibus ei vide-
batur imponi silentium, id tamen tenere
non debuit: quoniam absens, & irrequi-
situs, non potuit condemnari; & ipse ni-
hilominus postmodum dicto H. super
Præpositura ipsa, quod per testes pro-
bavit, quantum potuit, contradixit. Li-
teras etiam apostolicas impetravit, per
quas nullis literis obstantibus, in posses-
sionem Præposituræ mandabatur induci.
Vnde cum eo viam universæ carnis in-
gresso, Decanus & Capitulum Augusten.
vellent in Præpositi electione proce-
dere, ne id fieret, ad sedem apost. appel-
lavit. Sed ipsi appellationi minimè defe-
rentes, exclusis quibusdam Canonicis,
quibusdam etiam non vocatis, te sibi in
Præpositum elegerunt. Quare tuam ele-
ctionem, non ab omnibus Canonicis con-
corditer factam, sed post appellationem
ad nos interpositam attentatam, cassari
petebat, & se in Præpositum confirmari,
cum à dicto prædecessore nostro de Præ-
positura, quòd per annulum sibi trans-
missum ab ipso probare volebat, fuisset
primitus investitus. Ad hæc, ex parte
tua, fili Præposite, taliter est responsum,
quòd id quod de B. factum fuerat, antè
quàm prædecessor noster præfati E. ele-
ctionem ratam haberet fuisset obten-

tum, quod etiam fuit testibus compro-
batum; sed etsi dicto electo in Episco-
pum confirmato prædictæ literæ à sede
apo. emanassent, nullum tamen jus per
hoc ei fuerat acquisitum; cum nec de
Præpositura investitus fuisset, nec judi-
ces pro eo fuissent mandatum apostoli-
cum executi. Hoc autem ex ipsarum li-
terarum tenore probasti: in quibus con-
tinebatur expressè, quòd Decanus &
Capitulum Augusten. ipsum eligerent
& assumerent in Præpositum infra men-
sem, & quòd pro recipienda investitu-
ra annulus ei mittebatur. Nam si fuisset
per sedem apostolicam investitus, lo-
cum postmodum electio Capituli & in-
vestitura executorum nullatenus habuisset.
Adjecisti etiam quòd cum dictus
H. ad sedem postmodum apostolicam
accessisset, & dicto prædecessori nostro
electionis suæ modum & causam contra-
dictionis ejusdem B. exposuisset ad ple-
num, dictus prædecessor noster, non
obstante investitura ipsi B. facta, ele-
ctionem confirmavit ipsius, asserens se
per falsam suggestionem fuisse in eo
quod pro ipso B. scripserat circumven-
tum; cum quòd esset infra sacros ordi-
nes constitutus, ei non fuisset expres-
sum; immo potius, quòd idoneus esset,
hi qui pro eo petebant, ipsi suggerere
curavissent. Et licet pro ipso B. dictis
Frisingen. & Eisteten. Episcopis & ma-
jori Spiren. Præposito literæ fuerint præ-
sentatæ, in quibus eis in virtute obedi-
entiæ mandabatur ut ipsum in possessio-
nem Præposituræ inducerent corpora-
lem, nullis literis obstantibus antè vel
post à sede apostolica impetratis; dictus
tamen prædecessor noster eas nullatenus
de conscientia sua emanasse rescrip-
sit, & ipsas decernens vacuas & inanes,
si quid auctoritate ipsarum factum fuerat
irritavit; mandans eisdem iudicibus ut
cum qui easdem literas impetrarat, sub
fideli custodia detinerent, donec ab eo
reciperent in mandatis qualiter super
hoc procedere debuissent. Fuit præte-
rea prædictis objectum quòd etsi prædi-
ctum B. constaret, quòd omnino falsum
erat, fuisse per sedem apostolicam inve-
stitum, & investituram ejus minimè re-
vocatam; quia tamen dicto H. reveren-
tiam Præposito debitam, quòd probasti
per testes, exhibuit, & stipendium, sicut
ceteri Canonici, percepit ab eo, renun-
tiaverat juri suo, nec super hoc erat de-

cetero audiendus. Ceterum dicto H. naturæ debitum exolvente, cum Decanus & Capitulum de consilio venerabilis fratris nostri Episcopi Augusten. primo sex hebdomadarum, ac secundo aliarum sex, & deinde trium dierum spatium electioni de Præposito celebrandæ, ut absentes Canonici ad electionem concurrerent, statuisset, & eis postmodum convenientibus fuisset de electione tractatum, idem B. non antea contradixit quam ab electione tam se quam alios in minoribus ordinibus constitutos cognovit excludi. Sanè cum Decanus pericraturus omnium voluntates, dilecti filij Walterij Augusten. Canonici super electione ipsa requisisset assensum, ipse quod eis præsentibus qui erant infra sacros ordines constituti suam non exprimeret intentionem respondit, cum ipsi secundum statuta canonica nec eligi possent nec juxta Ecclesiæ consuetudinem in electione vocem aliquam obtinere. Vnde cum Capitulum communiter statuisset eos ad electionem nullatenus admittendos, dictus B. eidem Decano, Vlrico Archidiacono, & Ermano Canonico convitia inferens, ad sedem ap. appellavit, ipsis, ut ad nos accederent, per appellationem indicens. Et licet ipse cum quibusdam Canonicis suis de Capitulo recessisset, decem tamen alij numero plures & dignitate majores, cum decem & novem tantum, qui jus in electione habebant, ad hoc convenissent, attendentes quod ejus non intererat appellare cui nihil juris fuerat in Præpositura, te undecimum salva sedis ap. gratia, ne videlicet in contemptum apostolicum aliquid committere viderentur, in Præpositum elegerunt. Cum igitur ex prædictis constaret eum nec investitum fuisse per sedem apost. nec à Capitulo vel iudicibus delegatis electum fuisse in Præpositum vel assumptum, & si id etiam constitisset, sufficienter esset ex parte tua probatum investituram illam, si qua fuerat, fuisse per dictum prædecessorem nostrum postmodum revocatum, & si hæc etiam probata non essent, sufficienter esset per testes ostensum eum dicto H. reverentiam impendisse, nec esset contrarium, quod fuerat ex adverso probatum, eum prædicto H. semper contradixisse, cum verbis contradicere potuisset & operibus consentire; præsertim cum, etsi testes generali-

ter dixerint quod dictus B. semper contradixit, generalitas tamen illa debeat ad competentes horas restringi, ne convincantur falsum dixisse si generalius intelligatur quod dixerant, & ex his omnibus sequeretur quod sua non intererat propter hoc ad sedem apostolicam appellare; concludebas quod nihil eorum quæ facta fuerant obesset quominus tua deberet electio confirmari. Cum ergo dicti Cardinales hæc & alia quæcunque fuerant hinc inde proposita, nobis & fratribus nostris fideliter retulissent, atestationibus, allegationibus, & rationibus utriusque partis plenius auditis & cognitis, quia legitime constitit quod præfatus B. de Præpositura ipsa non fuit aliquatenus investitus, etsi mandatum fuerit ut de ea investiretur, de qua etiam si investitus fuisset, investitura ejus per prædecessorem nostrum semel & secundo certa fuit ratione cassata, quæ si nec etiam cassata fuisset, per hoc quod sapienter dicto H. reverentiam exhibuit, quæ debetur Præposito, juri suo renuntiasse videtur; Nos attendentes sibi non potuisse de jure competere ut per appellationem ob id interpositam communem ordinationem Ecclesiæ impediret, intelligentes etiam te à majori parte tam dignitate quam numero eorum quos jus eligendi constabat habere, electum fuisse canonicè in Præpositum, de communi fratrum consilio electionem tuam auctoritate apostolica confirmamus, præfato B. super ipsa Præpositura silentium imponentes. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum &c. ut supra.

BITVRICEN. ARCHIEPISCOPO.

CONquerente dilecto filio Willielmo Canonico Stirpen. nostro est apostolatu referatum quod Abbas Stirpen. (quod dolentes referimus) canonicæ professionis oblitus & observantiæ regularis, in se malè vivendo, ad alios perditionis exempla transmittit: cujus in tantum excrevit iniquitas, ut in Ecclesia sibi commissa vigor sit religionis extinctus, & victus cotidianus non possit fratribus exhiberi. Ut enim multa & gravia quæ contra ipsum de dissolutione proprij corporis, dilapidatione honorum Ecclesiæ, crudelitate nimia nobis proposita sunt, taceamus, illud videtur in eo reprehensione dignissimum, quod

*Epist. 211.
Vt contra Abbatem Stirpensem diffamati inquirat.*